

Privatinės teisės užduotis

2015-10-22

Ieškovas UAB „Lizingas“ (toliau – ieškovas) kreipėsi į teismą prašydamas priteisti iš atsakovų (fizinių asmenų A, B, C ir D) lygiomis dalimis 29 693 Lt nesumokėtų lizingo įmokų, 6198 Lt delspinigių, 5 proc. metinių palūkanų už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

Ieškovas nurodė, kad su trečiuoju asmeniu UAB „Auto“ 2007 m. rugpjūčio 7–10 d. buvo sudaręs aštuonias lizingo sutartis, pagal kurias UAB „Auto“ įsigijo krovinius automobilius. Be to, ieškovas su keturiais fiziniais asmenimis A, B, C ir D (atsakovais) sudarė laidavimo sutartis, kuriomis šie fiziniai asmenys (laiduotojai) įsipareigojo atsakyti visu savo turtu kaip subsidiarieji skolininkai ir įvykdyti lizingo gavėjo (UAB „Auto“) prievolės dalį – kiekvienas ne daugiau kaip 1/4 dalį neįvykdytos piniginės prievolės, – tuo atveju, jeigu UAB „Auto“ laiku ir tinkamai neįvykdys visų ar dalies savo prievolių pagal pagrindinę lizingo sutartį. Laiduotojai šiomis sąlygomis įsipareigojo skolininko neįvykdytą prievolę įvykdyti per 10 darbo dienų nuo kreditoriaus rašytinio reikalavimo įvykdyti prievolę gavimo dienos.

Kadangi lizingo gavėjas UAB „Auto“ vėlavo mokėti mėnesines įmokas, tai ieškovas 2009 m. rugsėjo 16 d. raštu vienašališkai nutraukė lizingo sutartis, įpareigojo lizingo gavėją gražinti lizingo sutarčių pagrindu perduotą turtą. Kadangi UAB „Auto“ laiku ir tinkamai neįvykdė visų savo prievolių pagal lizingo sutartis, tai pradeltos lizingo įmokos ir delspinigiai, ieškovo nuomone, turi būti priteisiamos iš laiduotojų (atsakovų, fizinių asmenų A, B, C ir D).

Teismai ieškinį tenkino, priteisdami ieškovo prašomas sumas iš atsakovų lygiomis dalimis. Sprendime, be kita ko, buvo konstatuota, kad kitoje byloje, kurioje dalyvavo tos pačios šalys, įsiteisėjusiu teismo sprendimu buvo nustatyta aplinkybė, kad kreditoriaus UAB „Lizingas“ 2009 m. rugsėjo 16 d. raštas dėl lizingo sutarčių nutraukimo, adresuotas tiek skolininkui UAB „Auto“, tiek laiduotojams (atsakovams), laikytinas reikalavimu įvykdyti prievolę tiek pačiam skolininkui, tiek jo laiduotojams. Pagrindinis skolininkas prievolės neįvykdė.

Atsakovai (fiziniai asmenys A, B, C ir D), kasaciniame skunde nurodė, kad teismai, patenkinę ieškovo ieškinį, netinkamai taikė CK 6.245 straipsnio 5 dalyje nustatytą kreditoriaus reikalavimų subsidiariesiems skolininkams reiškimo tvarką. Atsakovų teigimu, ieškovas į teismą su ieškiniu dėl skolos priteisimo iš laiduotojų kreipėsi anksčiau, nei į skolininką UAB „Auto“.

Argumentuotai atsakykite į šiuos klausimus:

- 1. Solidariosios ir subsidiariosios prievolės skirtumai. Kokiais atvejais preziumuojama solidarioji skolininkų prievolė?*
- 2. Apibūdinkite sąvoką „skolininkų daugetas prievolėje“ ir atsakykite į klausimą, ar pateiktoje situacijoje, bendraskolių A, B, C ir D prievolė yra dalinė, solidarioji ar subsidiarioji?*
- 3. Kuo skiriasi civilinė atsakomybė (kaip prievolė) ir prievolė, kylanti iš laidavimo sutarties? Ar šioje situacijoje taikytinas CK 6.245 straipsnis? Kodėl?*
- 4. Ar šioje situacijoje kreditorius UAB „Lizingas“ tinkamai įgyvendina savo reikalavimo teisę laiduotojų (fizinių asmenų A, B, C ir D) atžvilgiu? Kokios aplinkybės turi egzistuoti, kad kreditorius UAB „Lizingas“ įgytų teisę reikalauti, kad prievolę įvykdytų laiduotojai?*
- 5. Teismo sprendimu nustatyto fakto prejudicinė galia.*
- 6. Teismo precedento ir prejudicinių faktų santykis.*

2015-10-22

Baudžiamosios teisės ir proceso praktinė užduotis

UAB „K“ akcininkas (51 proc. akcijų savininkas) ir direktorius Antišauskas bankiniu pavedimu apmokėjo (4000 Eur) savo poilsinę kelionę į Tailandą iš įmonės sąskaitos. Po kelių savaitių grįžęs iš kelionės, minėtą sumą įnešė į įmonės kasą. Tačiau kitas įmonės akcininkas (49 proc. akcijų savininkas) apskundė Antišauską Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybai.

Pradėjus tyrimą, apklaustas Antišauskas paaiškino, kad už kelionę iš tikrųjų atsiskaitė įmonės pinigais, nes tai reikėjo padaryti skubiai, o savų lėšų tuomet nebuvo. Įmonės buhalterė tuo metu sirgo, todėl jis neturėjo galimybės su ja pasitarti, kaip viską įforminti. Bet kai jis grįžo iš kelionės, iš karto kompensavo įmonei patirtas išlaidas. Taigi jis, galima sakyti, pasiskolino iš įmonės pinigų, tik to tinkamai neįformino, o po dviejų savaitių skolą grąžino, todėl jokios žalos įmonei nepadarė. Anot Antišausko, jis nesutaria su kitu akcininku, kuris jį nuolat nepagrįstai skundžia įvairioms tarnyboms.

Nustačius, kad kelionė apmokėta savavališkai, nesant tinkamai įformintam pagrindui, Antišauskas apkaltintas piktnaudžiavimu siekiant turtinės naudos (BK 228 str. 2 d.) ir svetimo turto iššvaistymu (BK 184 str. 1 d.). Tokie pat kaltinimai pareikšti ir UAB „K“.

Argumentuotai atsakykite:

- 1) Ar pagrįstas kaltinimas Antišauskui piktnaudžiavimu (BK 228 str. 2 d.)?*
- 2) Ar pagrįstas kaltinimas Antišauskui svetimo turto iššvaistymu (BK 184 str. 1 d.)?*
- 3) Ar buvo pagrindas kartu kaltinti pagal minėtus BK straipsnius ir UAB „K“?*
- 4) Kokį nuosprendį priimtumėte šioje byloje?*